

Sygn. I C 2268/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy we Włocławku Wydział I Cywilny

Przewodniczący : SSR Monika Drzewiecka

Protokolant : st. sekr. sądowy Wioletta Rosołowska

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2016 r.

sprawy z powództwa : P.R.E. S.C.O (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko : E. K.

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. kosztami postępowania obciąża powoda.

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 24 czerwca 2015 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od E. K. na jego rzecz kwoty 604,91 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 24 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w dniu 15 września 2014r. na podstawie umowy cesji przejął od (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu niezapłaconych składek ubezpieczeniowych, wynikających z zawartych umów ubezpieczeń odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem tych pojazdów. Pozwana nie uregulowała swojego zadłużenia wynikającego z polisy nr (...) z dnia 21 maja 2012r. na kwotę 446,63 zł, płatnej do dnia 23 lipca 2012r. Zadłużenie pozwanej wynosi na dzień wniesienia pozwu 604,91 zł, na co składa się: należność główna w kwocie 446,63 zł i skapitalizowana kwota odsetek za opóźnienie w zapłacie kwoty głównej wyliczona za okres od 24 lipca 2012r. do dnia 23 czerwca 2015r. na kwotę 158,28 zł.

Dnia 07 lipca 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał przeciwko pozwanej nakaz zapłaty. Od powyższego nakazu zapłaty pozwana wniosła sprzeciw, z którego wynika, iż wnosi o oddalenie powództwa. Pozwana podniosła, że zawarła umowę z (...), jako kontynuację poprzedniej polisy. W dniu 07 sierpnia 2012r. sprzedała samochód będący przedmiotem ubezpieczenia o czym zawiadomiła agenta ubezpieczeniowego. Nikt jej nie informował o istnieniu rzekomego zadłużenia. Zdaniem pozwanej jej zadłużenie nie istnieje.

W odpowiedzi na sprzeciw, powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 21 maja 2012 roku pozwana E. K. zawarła umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem tych pojazdów o nr. polisy (...) dot. samochodu o nr. VIN - (...). Ubezpieczenie obejmowało okres od 21 maja 2012r. do dnia 20 maja 2013r. i stanowiło odnowienie poprzedniej

polisy ubezpieczeniowej nr (...). Koszt ubezpieczenia wyniósł 627 zł i miał być opłacony w 4 ratach, przy czym pierwsza rata wyniosła 156,75 zł.

dowód : okoliczności bezsporne; umowa – k. 28-30

W dniu 07 sierpnia 2012r. pozwana sprzedała A. B. samochód A. (...) o nr. rej. (...), nr VIN (...).

dowód: okoliczność bezsporna; umowa – k. 6v

W dniu 15 września 2014r. (...) S.A. z siedzibą w S. zawarło z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności.

dowód: okoliczność bezsporna; umowa – k. 17v-20v

Sąd zważył, co następuje:

Po analizie materiału dowodowego w sprawie, powództwo należało oddalić.

Dla rozstrzygnięcia o zasadności żądań pozwu, Sąd musi dysponować stosownymi danymi i informacjami. Zadaniem powoda w procesie jest więc wykazanie wszystkich przesłanek odpowiedzialności kontraktowej. W myśl ogólnych zasad postępowania cywilnego strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności (faktów), które stosownie do art. 227 k.p.c. mogą być przedmiotem dowodu. Ponadto z treści art. 232 k.p.c. wynika, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Na powodzie spoczywa więc ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie pozwu. Reguły rozkładu ciężaru dowodu, stosowane przez Sąd w fazie wyrokowania, mają fundamentalne znaczenie dla dokonania prawidłowej oceny wykonania przez każdą ze stron obowiązku dowodzenia w zakresie przesłanek uzasadniających roszczenie lub zwalniających stronę pozwaną od konieczności jego spełnienia. Obowiązkiem Sądu jest ustalenie, czy strona inicjująca proces wykazała okoliczności faktyczne, których zaistnienie determinuje możliwość jego skutecznego wpisania (subsumcji) w odpowiednią podstawę prawną. Jeśli ustalenia takiego dokonać nie można, to fakt ten samoistnie niweczy zasadność powództwa i to niezależnie od tego, czy pozwany z kolei udowodnił podstawy faktyczne przyjętej linii obrony czy też nie (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 4 października 2012, I ACa 510/12, opubl. baza prawna LEX Nr 1237866). Jeżeli zaś materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń, ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 roku, I ACa 1320/11, opubl. baza prawna LEX Nr 1108777). Jak wynika z treści art. 217 § 1 k.p.c. strona może aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej. Paragraf 2 cytowanego przepisu stanowi, że Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich we właściwym czasie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Wykrycie prawdy przez sąd ogranicza się w zasadzie do: przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony, bowiem na nich spoczywa ciężar dowodu (art. 6 k.c.), zasada prawdy materialnej nie może bowiem przekreślać kontrydiktoryjności procesu, gdyż - ciężar wskazania niezbędnych dowodów spoczywa przede wszystkim na stronach procesowych. Działanie sądu z urzędu i przeprowadzenie dowodu niewskazanego przez stronę jest po uchyleniu art. 3 § 2 k.p.c. dopuszczalne tylko w wyjątkowych sytuacjach procesowych oraz musi wynikać z opartego na zobiektywizowanej ocenie przekonania o konieczności jego przeprowadzenia (zob. wyrok Sadu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 10 kwietnia 2013 roku, III AUa 1468/12, opubl. baza prawna LEX Nr 1311941).

W rozpoznawanej sprawie nie było żadnych podstaw do działania przez Sąd z urzędu, ani tym bardziej do zastępowania jednej ze stron. W istocie rzeczy to zaniechania strony powodowej doprowadziły Sąd do konkluzji o nieudowodnieniu poddanego pod osąd roszczenia, co w ostatecznym rezultacie przełożyło się na oddalenie powództwa. Do pozwu powód nie dołączył załącznika stanowiącego integralną część umowy przelewu, z którego wynikałaby wierzytelność będąca przedmiotem przelewu wierzytelności z dnia 15 września 2014 roku.

W tym miejscu wskazać należy, iż z przedłożonych przez stronę powodową dokumentów – w tym umowy z dnia 15 września 2014 r. w żaden sposób nie wynika, iż ich postanowienia obejmowały wierzytelność z tytułu zadłużenia pozwanego. Fakt zawarcia umowy cesji powoduje, iż po stronie powodowej winna istnieć legitymacja czynna do brania udziału w niniejszym postępowaniu. Stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela. Jednocześnie w myśl, art. 513 § 1 k.c. dłużnikowi przysługują przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie. Zgodnie z art. 509 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (§ 1). Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (§ 2).

Strona powodowa nie przedłożyła żadnego dokumentu, z którego wynikałoby, że wierzytelność objęta pozwem przeszła na jej rzecz. Skuteczne wywodzenie uprawnień z faktu nabycia wierzytelności na podstawie umowy cesji wymaga udowodnienia bez wątpliwości, że do cesji konkretnej wierzytelności doszło. Wierzytelność, co do której nabywca rości sobie pretensje wobec dłużnika, musi być w sposób dostateczny oznaczona i udowodnione musi być przejście tejże wierzytelności na stronę powodową. Brak jest jakiegokolwiek dokumentu, z którego wynikałoby, iż wierzytelność wobec pozwanej przeszła skutecznie na stronę powodową. Strona powodowa nie dołączyła – jak już to wyżej wspomniano – załącznika z listą przelanych wierzytelności i danymi dłużników.

Reasumując, w ocenie Sądu, mając na uwadze, że powód reprezentowany był przez profesjonalnego pełnomocnika, brak było jakichkolwiek podstaw do wskazywania stronie powodowej kierunku jej działania i podejmowania inicjatywy dowodowej zmierzającej do wykazania zasadności zgłoszonego powództwa. To bowiem interes powodowej firmy (profesjonalista w swojej dziedzinie) nakazuje jej podjąć wszelkie czynności procesowe w celu udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne skutki prawne. Niedochowanie powyższych obowiązków skutkowało przegraniem procesu przez stronę powodową, którą obciążał ciężar wykazania okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie powołanych przepisów, należało orzec jak w sentencji orzeczenia.

O kosztach procesu orzeczono w myśl art. 98 kpc o czym orzeczono w pkt. 2 wyroku.